

Anmälningsskyldighet vid orosanmälan

Anmälningsskyldighet vid orosanmälan

Vid misstanke om att ett barn far illa föreligger anmälningsskyldighet enligt kap 14 § 1 i Socialtjänstlagen (SoL) för personal inom hälso-och sjukvård.

- Orosanmälan ska göras till socialtjänsten i den kommun barnet är folkbokförd.
- Anmälningsskyldigheten är personlig och kan inte delegeras.
- Vårdpersonal kan inte vara anonym och det kan vara en fördel om flera i personalen eller chefen signerar en orosanmälan.
- Vårdpersonal har skyldighet att lämna ut de uppgifter till socialtjänsten som kan vara av betydelse för deras utredning.

Särskilda omständigheter:

- Det är alltid oro för barnet som är utgångspunkten för om anmälan ska göras och inte hänsynen till vårdnadshavare eller egen eventuell tveksamhet.
- Även svårbedömda eller obestyrkta uppgifter ska anmälas om de tyder på att ett barn kan behöva stöd eller hjälp från socialtjänsten.
- Även om barnet bedöms vara skyddat för stunden ska anmälan göras. Att ett barn vårdas på sjukhus, har kontakt med BUP, eller redan har kontakt med socialtjänsten, utgör inget skäl att underlåta att anmäla.
- Om det framkommer nya uppgifter, som föranleder oro för barnet efter att en anmälan är gjord, ska en ny anmälan göras utan dröjsmål.
- Anmälningsskyldighet föreligger även om andra vårdinrättningar, barnomsorg eller skola redan gjort en anmälan eller om barnet är placerat i familjehem.
- Vårdnadshavare kan själv ansöka om stöd och hjälp hos socialtjänsten, men denna åtgärd ersätter inte anmälningsskyldigheten.